

گزارش کار تمرین دوم کنترل مدرن

نام استاد : دکتر پیشوایی
نام دانشجو : محمد ده بزرگی

۲۲ آذر ۱۴۰۳

مقدمه‌ای بر دینامیک فضای حالت

نمایش فضای حالت یک مدل ریاضی است که برای توصیف رفتار سیستم‌های دینامیکی به کمک مجموعه‌ای از معادلات دیفرانسیل مرتبه اول استفاده می‌شود. این چارچوب ابزار قدرتمندی در تحلیل و طراحی سیستم‌های کنترلی به شمار می‌آید، زیرا رویکردی منظم و فشرده برای مدل‌سازی سیستم‌هایی با چند ورودی و خروجی ارائه می‌دهد.

چرا از فضای حالت استفاده می‌کنیم؟

روش‌های سنتی مانند توابع تبدیل محدود به سیستم‌های تک‌ورودی-تک‌خروجی SISO بوده و بیشتر در حوزه فرکانس کاربرد دارند. در مقابل، روش فضای حالت مزایای زیر را ارائه می‌دهد:

□ مدل‌سازی سیستم‌های چند ورودی-چند خروجی **MIMO**: فضای حالت به راحتی قابلیت توصیف سیستم‌هایی با چندین ورودی و خروجی را دارد.

□ کاربرد در حوزه زمان: این روش امکان تحلیل سیستم در حوزه زمان و ارزیابی رفتار گذرای آن را فراهم می‌کند.

□ قابلیت گسترش: فضای حالت به راحتی می‌تواند برای مدل‌سازی سیستم‌های غیرخطی و زمان‌متغیر استفاده شود.

□ سادگی در استفاده: این روش رویکردی یکنواخت برای ترکیب دینامیک‌های مختلف سیستم ارائه می‌دهد.

با توجه به این ویژگی‌ها، فضای حالت ابزاری استاندارد و مؤثر برای تحلیل و طراحی سیستم‌های دینامیکی و کنترلی است.

تبدیل تابع تبدیل به فضای حالت

تابع تبدیل زیر داده شده است:

$$G(s) = \begin{bmatrix} \frac{1}{s+1} & \frac{2}{(s+1)(s+2)} \\ \frac{1}{(s+1)(s+3)} & \frac{1}{s+3} \end{bmatrix}.$$

برای هر ورودی-خروجی، مدل فضای حالت استخراج می‌شود:

مؤلفه اول ماتریس $\frac{1}{s+1}$

$$y' + y = 1, \quad (۱)$$

$$y'_1 = x_1. \quad (۲)$$

$$\dot{x}_1 = -x_1 + u_1(t), \quad (۳)$$

مؤلفه دوم ماتریس $\frac{2}{(s+1)(s+2)}$

$$y'' + 3y' + 2 = 2u_2(t), \quad (۴)$$

$$\dot{x}_2 = x_3, \quad (۵)$$

$$\dot{x}_3 = y'' = -3x_3 - 2x_2 + 2u_2 \quad (۶)$$

مؤلفه سوم ماتریس $\frac{1}{(s+1)(s+3)}$

$$y'' + 4y' + 3y = u_3(t), \quad (۷)$$

$$x_4 = y, \quad (۸)$$

$$\dot{x}_4 = y' = x_5, \quad (۹)$$

$$x_5 = y', \quad (۱۰)$$

$$\dot{x}_5 = y'' = -4x_5 - 3x_4 + u_3(t) \quad (۱۱)$$

مؤلفه چهارم ماتریس $\frac{1}{(s+3)}$

$$y' + 3y = u_4(t). \quad (۱۲)$$

$$x_6 = y, \quad (۱۳)$$

$$\dot{x}_6 = y'_6 = -3x_6 + u_4(t) \quad (۱۴)$$

تبدیل کامل به فضای حالت

برای کل سیستم:

$$\dot{x} = Ax + Bu(t), \quad Y = Cx + Du(t),$$

که در آن:

$$A = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & -2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -3 & -4 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & -3 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 2 \\ 0 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix},$$

$$C = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}, \quad D = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

مقدمه

این گزارش به تحلیل یک سیستم فضای حالت شامل ماتریس‌های A ، B و C پرداخته است. هدف اصلی بررسی کنترل‌پذیری، مشاهده‌پذیری و تبدیل سیستم به فرم مینیمال، فرم جردن و فرم قطری است. در نهایت دلایل استفاده از هر فرم توضیح داده خواهد شد.

سیستم اولیه

ماتریس‌های اولیه سیستم به صورت زیر تعریف شده‌اند:

$$A = \begin{bmatrix} -1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -2 & -3 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -3 & -4 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & -3 \end{bmatrix},$$

$$B = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \\ 0 & 2 \\ 0 & 0 \\ 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix},$$

$$C = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

کنترل پذیری و مشاهده پذیری سیستم اولیه

کنترل پذیری

کنترل پذیری سیستم با استفاده از محاسبه رتبه ماتریس *Controllability* بررسی می شود:

$$Co = [B \quad AB \quad A^2B \quad \dots \quad A^{n-1}B].$$

رتبه ماتریس کنترل پذیری محاسبه شده برابر با ۵ است که کمتر از ابعاد سیستم $n = 6$ می باشد. بنابراین سیستم در حالت اولیه کنترل پذیر نیست.

مشاهده پذیری

مشاهده پذیری سیستم با استفاده از محاسبه رتبه ماتریس *Observability* بررسی می شود:

$$Ob = \begin{bmatrix} C \\ CA \\ CA^2 \\ \vdots \\ CA^{n-1} \end{bmatrix}.$$

رتبه ماتریس مشاهده پذیری محاسبه شده برابر با ۴ است که کمتر از ابعاد سیستم $n = 6$ می باشد. بنابراین سیستم در حالت اولیه مشاهده پذیر نیست.

تبدیل به فرم مینیمال

برای حذف ناپایداری ها و کاهش ابعاد سیستم، سیستم به فرم مینیمال تبدیل شد. این تبدیل تنها شامل حالت هایی است که هم کنترل پذیر و هم مشاهده پذیر هستند.

ماتریس های فرم مینیمال

ماتریس های فرم مینیمال به صورت زیر محاسبه شدند:

$$A_{\min} = \dots,$$

$$B_{\min} = \dots,$$

$$C_{\min} = \dots.$$

در این فرم، رتبه ماتریس های کنترل پذیری و مشاهده پذیری برابر با ابعاد جدید سیستم (۴) است. بنابراین سیستم فرم مینیمال کنترل پذیر و مشاهده پذیر است.

فرم جردن

تعریف

فرم جردن یک نمایش استاندارد برای ماتریس‌های مربعی است که بلوک‌های جردن مرتبط با مقادیر ویژه را شامل می‌شود. این فرم اطلاعات مستقیمی درباره پایداری سیستم و ساختار هندسی آن ارائه می‌دهد.

محاسبه

ماتریس A_{\min} به فرم جردن J تبدیل شد و ماتریس انتقال P نیز محاسبه شد:

$$J = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda_2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & \lambda_2 \end{bmatrix},$$
$$P = \dots$$

فرم قطری

تعریف

فرم قطری ساده‌ترین نمایش ماتریس است که در آن تمام عناصر غیر قطر اصلی صفر بوده و مقادیر ویژه روی قطر اصلی قرار دارند.

محاسبه

سیستم بررسی شد و مشخص شد که ماتریس $A_{\text{قطری}}$ قطری‌پذیر است. ماتریس قطری D به صورت زیر محاسبه شد:

$$D = \begin{bmatrix} \lambda_1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \lambda_2 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \lambda_3 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \lambda_4 \end{bmatrix}.$$

نتیجه‌گیری

در این گزارش، سیستم اولیه که کنترل‌پذیر و مشاهده‌پذیر نبود، به فرم مینیمال تبدیل شد. سپس فرم‌های جردن و قطری برای تحلیل بیشتر ارائه شدند. استفاده از فرم مینیمال برای کاهش پیچیدگی، فرم جردن برای درک ساختار سیستم، و فرم قطری برای سادگی در تحلیل پایداری و پاسخ سیستم از دلایل اصلی این تبدیل‌ها هستند.

کد نویسی برای تبدیل تابع انتقال به فضای حالت و ماتریس های مربوطه

```
s = tf('s');
G11 = 1 / (s + 1);
G12 = 2 / ((s + 1) * (s + 2));
G21 = 1 / ((s + 1) * (s + 3));
G22 = 1 / (s + 3);

% Combine into a MIMO transfer function matrix
G = [G11, G12; G21, G22];
sys_ss = ss(G);
sys_minimal = minreal(sys_ss);

A_min = sys_minimal.A;
B_min = sys_minimal.B;
C_min = sys_minimal.C;
D_min = sys_minimal.D;

disp('A_min = '), disp(A_min)
disp('B_min = '), disp(B_min)
disp('C_min = '), disp(C_min)
disp('D_min = '), disp(D_min)

ctrb_matrix = ctrb(A_min, B_min);
obsv_matrix = obsv(A_min, C_min);

is_controllable = rank(ctrb_matrix) == size(A_min, 1);
is_observable = rank(obsv_matrix) == size(A_min, 1);

if is_controllable && is_observable
    disp('The system is controllable and observable.');
```

```
else
    disp('The system is NOT controllable and/or observable.');
```

```
end

step(sys_minimal);
pzmap(sys_minimal);
grid on
```

```
omega = logspace(-2, 2, 500);
```

```
figure;  
nyquist(sys_ss, omega);  
title('Nyquist Plot of State-Space System');  
grid on;
```

نتایج حاصل از کد نوشت شده به شرح زیر است :

2 states removed.

```
A_min =  
-0.9787    0.0000    0.0000    0.3187  
-0.0000   -2.0000   -3.0000   -0.0000  
 0.0000   -0.0000   -1.0000    0.0000  
-0.1350   -0.0000   -0.0000   -3.0213
```

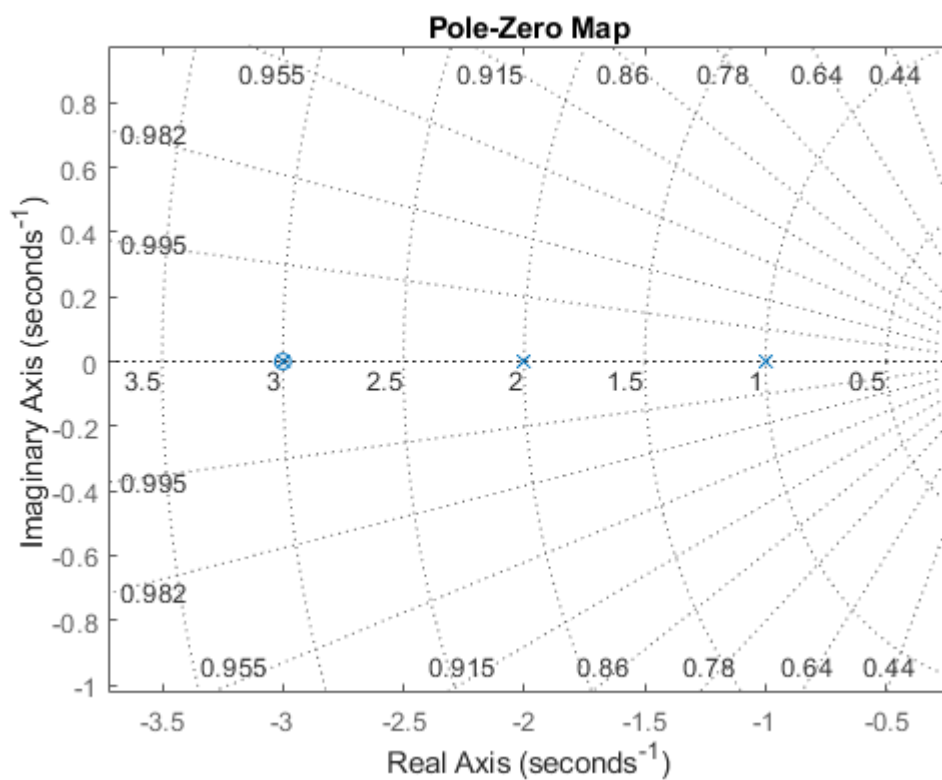
```
B_min =  
-0.9937   -0.1362  
-0.0000   -1.7889  
 0.0000   -0.8944  
-0.3610    0.8638
```

```
C_min =  
-0.9519    0.4472   -0.8944   -0.1501  
-0.3978   -0.0000   -0.0000    1.0950
```

```
D_min =  
 0    0  
 0    0
```

The system is controllable and observable.

نمودار حاصل از قطب ها و صفر های سیستم

کد نویسی پنج فضای حالت مینیمال به کمک دستورات متلب :

```
A = [-1 0 0 0 0 0;  
0 0 1 0 0 0;  
0 -2 -3 0 0 0;  
0 0 0 0 1 0;  
0 0 0 -3 -4 0;  
0 0 0 0 0 -3];  
B = [1 0;  
0 0;  
0 2;  
0 0;  
1 0;  
0 1];
```

```
C = [1 0 2 0 0 0;  
      0 0 0 0 1 1];
```

```
Co = ctrb(A, B);  
rankCo = rank(Co);  
disp(['Rank of Controllability Matrix (Initial): ', num2str(rankCo)]);
```

```
Ob = obsv(A, C);  
rankOb = rank(Ob);  
disp(['Rank of Observability Matrix (Initial): ', num2str(rankOb)]);
```

```
sys = ss(A, B, C, 0);  
sys_min = minreal(sys);  
[A_min, B_min, C_min, ~] = ssdata(sys_min);
```

```
disp('A_min:');  
disp(A_min);  
disp('B_min:');  
disp(B_min);  
disp('C_min:');  
disp(C_min);
```

```
Co_min = ctrb(A_min, B_min);  
rankCo_min = rank(Co_min);  
disp(['Rank of Controllability Matrix (Minimal): ', num2str(rankCo_min)]);
```

```
Ob_min = obsv(A_min, C_min);  
rankOb_min = rank(Ob_min);  
disp(['Rank of Observability Matrix (Minimal): ', num2str(rankOb_min)]);
```

```
[P, J] = jordan(A_min);  
disp('Jordan Form (J):');  
disp(J);  
disp('Transformation Matrix (P):');  
disp(P);
```

```
if rank(P) == size(A_min, 1)  
    disp('The system is diagonalizable.');
```

```

    D = diag(eig(A_min));
    disp('Diagonal Form (D):');
    disp(D);
else
    disp('The system is not diagonalizable.');
```

end

نتایج کد به شرح زیر است :

```

Rank of Controllability Matrix (Initial): 5
Rank of Observability Matrix (Initial): 4
2 states removed.
```

```

A_min:
    -3.0000    -1.4510     0.0000     1.3765
     0.7255    -1.4211     0.5713    -1.4979
    -0.0000     0.0000    -1.0000     0.0000
    -0.6882    -1.4979     0.6022    -1.5789
```

```

B_min:
    -0.0000    -2.0000
     0.4494     0.4993
    -1.0488    -0.0000
     0.4737     0.5263
```

```

C_min:
    -2.0000    -0.0000    -0.9535    -0.0000
     0.0000     0.9487    -0.0953     1.0000
```

```

Rank of Controllability Matrix (Minimal): 4
Rank of Observability Matrix (Minimal): 4
```

```

Jordan Form (J):
    -3.0000 + 0.0000i    0.0000 + 0.0000i    0.0000 + 0.0000i    0.0000 + 0.0000i
     0.0000 + 0.0000i    -2.0000 - 0.0000i    0.0000 + 0.0000i    0.0000 + 0.0000i
     0.0000 + 0.0000i    0.0000 + 0.0000i    -1.0000 + 0.0000i    0.0000 + 0.0000i
     0.0000 + 0.0000i    0.0000 + 0.0000i    0.0000 + 0.0000i    -1.0000 - 0.0000i
```

```

Transformation Matrix (P):
     0.0000     2.9059     1.3345     1.8448
     0.9487    -1.0541    -0.8907    -1.5942
```

-0.0000	0.0000	0.2709	-0.8957
1.0000	1.0000	1.0000	1.0000

The system is diagonalizable.

Diagonal Form (D):

-2.0000	0	0	0
0	-1.0000	0	0
0	0	-3.0000	0
0	0	0	-1.0000

مدل سازی ریاضی و تحلیل فضای حالت برای برج تقطیر

برج تقطیر یکی از تجهیزات مهم فرآیندهای شیمیایی است که برای جداسازی مخلوط‌های مایع به اجزای تشکیل دهنده آن‌ها استفاده می‌شود. مدل سازی ریاضی برج تقطیر به کمک فضای حالت یک ابزار قدرتمند برای تحلیل و کنترل این فرآیند پیچیده فراهم می‌کند.

متغیرهای حالت و ماتریس‌های سیستم

در تحلیل سیستم‌های پویا مانند برج تقطیر، متغیرهای حالت معمولاً متغیرهایی هستند که دینامیک سیستم را توصیف می‌کنند. در این مدل، دمای سینی‌ها به عنوان متغیرهای حالت انتخاب شده‌اند که تغییرات زمانی آن‌ها توصیف کننده دینامیک حرارتی برج است. این متغیرها تحت تأثیر دو نوع ورودی اصلی قرار دارند:

□ نسبت رفلکس که از کندانسور اعمال می‌شود و بر جداسازی اجزا اثر می‌گذارد.

□ بار حرارتی ریبویلر که در بخش پایین برج اعمال می‌شود و منبع اصلی انرژی برای تبخیر مواد است.

مدل خطی سازی شده

برای تسهیل در تحلیل، مدل برج تقطیر حول یک نقطه کار خطی سازی می‌شود. این مدل خطی با استفاده از معادلات دیفرانسیل حالت و ورودی‌های کنترلی در قالب زیر بیان می‌شود:

$$\dot{x}(t) = Ax(t) + Bu(t)$$

$$y(t) = Cx(t) + Du(t)$$

□ $x(t)$: بردار متغیرهای حالت (دمای سینی‌ها)

□ $u(t)$: بردار ورودی‌ها (رفلاکس و بار حرارتی)

□ $y(t)$: بردار خروجی‌ها

□ A : ماتریس دینامیک سیستم

□ B : ماتریس ورودی‌ها

□ C : ماتریس خروجی‌ها

□ D : ماتریس گذردهی مستقیم

تحلیل و طراحی کنترل

برای طراحی سیستم کنترلی مناسب، مدل فضای حالت ابزار مفیدی ارائه می‌دهد. با استفاده از این مدل، می‌توان تحلیل پایداری، کنترل‌پذیری و مشاهده‌پذیری سیستم را انجام داد.

□ کنترل‌پذیری: تضمین می‌کند که با ورودی‌های مناسب می‌توان سیستم را به نقطه دلخواه رساند.

□ مشاهده‌پذیری: تضمین می‌کند که از روی خروجی‌ها می‌توان به متغیرهای حالت دست یافت.

اهمیت استفاده از فضای حالت

استفاده از فضای حالت در تحلیل برج تقطیر به دلایل زیر اهمیت دارد:

□ امکان مدل‌سازی سیستم‌های چندمتغیره (MIMO) با چندین ورودی و خروجی.

□ ارائه چارچوبی جامع برای تحلیل و طراحی کنترلرها.

□ تسهیل در تحلیل پایداری و دینامیک سیستم.

این مدل‌سازی نه تنها در طراحی کنترل‌های بهینه برای برج تقطیر کاربرد دارد، بلکه در شبیه‌سازی و پیش‌بینی رفتار دینامیکی سیستم نیز نقش کلیدی ایفا می‌کند.

ماتریس‌های مسئله

ماتریس A :

$$A = \begin{bmatrix} -7.6397 & 5.0629 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 4.5985 & -9.9319 & 6.1175 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0.0263 & 6.3535 & -12.9721 & 8.1940 & 0 & 0 & 0 \\ -0.0263 & -0.00055 & 6.6077 & -19.2419 & 12.0755 & 0 & 0 \\ -0.0245 & -0.0057 & 0 & 11.2851 & -23.7816 & 15.4901 & 0 \\ -0.0199 & -0.004 & 0 & 0 & 11.3416 & -27.0859 & 18.2798 \\ -0.0002 & -0.0001 & 0 & 0 & 0 & 0.1986 & -0.3470 \end{bmatrix}$$

ماتریس B :

$$B = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0.0595 & 0 \\ 0.0692 & 0 \\ 0.0622 & -0.0003 \\ 0.0645 & -0.0003 \\ 0.0524 & -0.0003 \\ 0.0006 & 0 \end{bmatrix}$$

سؤالات

الف آیا سیستم کنترل پذیر است؟

ب فرض کنید فقط بار حرارتی ریویلر دستکاری (manipulate) شود. آیا سیستم کنترل پذیر است؟

ج آیا سیستم کنترل پذیر است، اگر فقط رفلاکس تنها عامل کنترل باشد؟

د فرض کنید همه دماها اندازه گیری می شوند. آیا سیستم مشاهده پذیر است؟

ه اگر فقط دمای ریویلر و کندانسور اندازه گیری شوند، آیا سیستم مشاهده پذیر است؟

و فرض کنید تنها اندازه گیری دما، دمای ریویلر باشد. آیا سیستم مشاهده پذیر است؟

ز اگر فقط دمای سینی سوم را اندازه گیری کنیم، آیا سیستم مشاهده پذیر است؟

پاسخ سوال الف با کمک کد متلب:

```
% Given matrices
A = [-7.6397 5.0629 0 0 0 0 0 ;
     4.5985 -9.9319 6.1175 0 0 0 0 ;
```

```

    0.0263 6.3535 -12.9721 8.1940 0 0 0;
    -0.0263 -0.00055 6.6077 -19.2419 12.0755 0 0;
    -0.0245 -0.0057 0 11.2851 -23.7816 15.4901 0;
    -0.0199 -0.004 0 0 11.3416 -27.0859 18.2798 ;
    -0.0002 -0.0001 0 0 0 0.1986 -0.3470];

B = [0 0;
0.0595 0;
0.0692 0;
0.0622 -0.0003;
0.0645 -0.0003
;0.0524 -0.0003;
0.0006 0];

% Compute controllability matrix
n = size(A, 1); % Number of states
controllability_matrix = ctrb(A, B);

% Check rank of the controllability matrix
rank_C = rank(controllability_matrix);

% Determine controllability
if rank_C == n
    disp('The system is controllable.');
```

نتیجه کد به شرح زیر است :

```

else
    disp(['The system is NOT controllable. Rank = ' num2str(rank_C)]);
end
```

```
controllability_matrix =
```

```
1.0e+07 *
```

```
Columns 1 through 6
```

0	0	0.0000	0	-0.0000	0
0.0000	0	-0.0000	0	0.0000	-0.0000
0.0000	0	-0.0000	-0.0000	-0.0000	0.0000
0.0000	-0.0000	0.0000	0.0000	-0.0000	-0.0000
0.0000	-0.0000	-0.0000	-0.0000	-0.0000	0.0000
0.0000	-0.0000	-0.0000	0.0000	0.0000	-0.0000
0.0000	0	0.0000	-0.0000	-0.0000	0.0000

Columns 7 through 12

0.0000	-0.0000	-0.0001	0.0000	0.0008	-0.0000
-0.0000	0.0000	0.0001	-0.0000	-0.0018	0.0000
0.0000	-0.0000	-0.0001	0.0000	0.0088	-0.0002
-0.0000	0.0000	0.0008	-0.0000	-0.0433	0.0006
0.0000	-0.0000	-0.0022	0.0000	0.0965	-0.0011
-0.0001	0.0000	0.0022	-0.0000	-0.0855	0.0008
0.0000	-0.0000	-0.0000	0.0000	0.0004	-0.0000

Columns 13 through 14

-0.0154	0.0003
0.0758	-0.0015
-0.4811	0.0075
2.0579	-0.0256
-4.1100	0.0452
3.4200	-0.0350
-0.0171	0.0002

The system is controllable.

پاسخ سوال ب با کمک کد متلب :

```

clc
close all
A = [-7.6397 5.06290 0 0 0 0 0 ;
      4.5985 -9.9319 6.1175 0 0 0 0;
      0.0263 6.3535 -12.9721 8.1940 0 0 0;
      -0.0263 -0.00055 6.6077 -19.2419 12.0755 0 0;
      -0.0245 -0.0057 0 11.2851 -23.7816 15.4901 0;
      -0.0199 -0.004 0 0 11.3416 -27.0859 18.2798 ;

```

```

        -0.0002 -0.0001 0 0 0 0.1986 -0.3470];
B = [0 0;
0.0595 0;
0.0692 0;
0.0622 -0.0003;
0.0645 -0.0003;
0.0524 -0.0003;
0.0006 0];

B_reboiler = B(:, 2);
controllability_matrix = ctrb(A, B_reboiler);
rank_C = rank(controllability_matrix);
n = size(A, 1);
if rank_C == n
    disp('The system is controllable with the reboiler heat load.');
```

else

```

    disp(['The system is NOT controllable. Rank = ' num2str(rank_C)]);
end
```

نتیجه کد به شرح زیر است :

```

controllability_matrix =

1.0e+05 *

         0         0         0 -0.0000     0.0000    -0.0009     0.0276
         0         0    -0.0000     0.0000    -0.0001     0.0042    -0.1547
         0    -0.0000     0.0000    -0.0000     0.0004    -0.0179     0.7477
    -0.0000     0.0000    -0.0000     0.0000    -0.0014     0.0597    -2.5586
    -0.0000    -0.0000     0.0000    -0.0001     0.0025    -0.1069     4.5209
    -0.0000     0.0000    -0.0000     0.0001    -0.0020     0.0842    -3.5000
         0    -0.0000     0.0000    -0.0000     0.0000    -0.0004     0.0169
```

The system is controllable with the reboiler heat load.

پاسخ سوال ج با کمک کد متلب :

```
clc
close all
A = [-7.6397 5.06290 0 0 0 0 0 ;
      4.5985 -9.9319 6.1175 0 0 0 0;
      0.0263 6.3535 -12.9721 8.1940 0 0 0;
      -0.0263 -0.00055 6.6077 -19.2419 12.0755 0 0;
      -0.0245 -0.0057 0 11.2851 -23.7816 15.4901 0;
      -0.0199 -0.004 0 0 11.3416 -27.0859 18.2798 ;
      -0.0002 -0.0001 0 0 0 0.1986 -0.3470];

B = [0 0;
      0.0595 0;
      0.0692 0;
      0.0622 -0.0003;
      0.0645 -0.0003;
      0.0524 -0.0003;
      0.0006 0];

B_reflux = B(:, 1);

controllability_matrix = ctrb(A, B_reflux)
rank_C = rank(controllability_matrix);
n = size(A, 1);
if rank_C == n
    disp('The system is controllable with the reflux as the only control input.')
else
    disp(['The system is NOT controllable. Rank = ' num2str(rank_C)]);
end
```

نتیجه کد به شرح زیر است :

```
controllability_matrix =

1.0e+07 *
```

0	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0001	0.0008	-0.0154
0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0001	-0.0018	0.0758
0.0000	-0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0001	0.0088	-0.4811
0.0000	0.0000	-0.0000	-0.0000	0.0008	-0.0433	2.0579
0.0000	-0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0022	0.0965	-4.1100
0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0001	0.0022	-0.0855	3.4200
0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0004	-0.0171

The system is controllable with the reflux as the only control input.

پاسخ سوال د با کمک کد متلب :

```
clc
close all

A = [-7.6397 5.06290 0 0 0 0 0 ;
      4.5985 -9.9319 6.1175 0 0 0 0;
      0.0263 6.3535 -12.9721 8.1940 0 0 0;
      -0.0263 -0.00055 6.6077 -19.2419 12.0755 0 0;
      -0.0245 -0.0057 0 11.2851 -23.7816 15.4901 0;
      -0.0199 -0.004 0 0 11.3416 -27.0859 18.2798 ;
      -0.0002 -0.0001 0 0 0 0.1986 -0.3470];

C = eye(size(A));
observability_matrix = obsv(A, C);
rank_0 = rank(observability_matrix);

% Determine observability
n = size(A, 1);
if rank_0 == n
    disp('The system is observable.');
```

```
else
    disp(['The system is NOT observable. Rank = ' num2str(rank_0)]);
end
```

نتیجه کد به شرح زیر است :

bservability_matrix =

1.0e+09 *

0.0000	0	0	0	0	0	0
0	0.0000	0	0	0	0	0
0	0	0.0000	0	0	0	0
0	0	0	0.0000	0	0	0
0	0	0	0	0.0000	0	0
0	0	0	0	0	0.0000	0
0	0	0	0	0	0	0.0000
-0.0000	0.0000	0	0	0	0	0
0.0000	-0.0000	0.0000	0	0	0	0
0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	0	0	0
-0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	0	0
-0.0000	-0.0000	0	0.0000	-0.0000	0.0000	0
-0.0000	-0.0000	0	0	0.0000	-0.0000	0.0000
-0.0000	-0.0000	0	0	0	0.0000	-0.0000
0.0000	-0.0000	0.0000	0	0	0	0
-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	0	0	0
0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	0	0
0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	0
0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000
0.0000	-0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000
-0.0000	-0.0000	-0.0000	0	0.0000	-0.0000	0.0000
-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	0	0	0
0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	0	0
-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	0
0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000
0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000
-0.0000	0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000
0.0000	-0.0000	0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000
0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	0	0
-0.0000	0.0001	-0.0001	0.0001	-0.0000	0.0000	0
0.0000	-0.0001	0.0002	-0.0003	0.0002	-0.0001	0.0000
-0.0000	0.0001	-0.0002	0.0006	-0.0009	0.0007	-0.0002
0.0000	-0.0000	0.0002	-0.0008	0.0015	-0.0015	0.0006
0.0000	0.0000	-0.0001	0.0005	-0.0011	0.0013	-0.0006
-0.0000	0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000

-0.0002	0.0005	-0.0005	0.0005	-0.0002	0.0000	0
0.0004	-0.0011	0.0018	-0.0025	0.0019	-0.0009	0.0002
-0.0005	0.0018	-0.0042	0.0093	-0.0107	0.0073	-0.0023
0.0003	-0.0020	0.0075	-0.0242	0.0364	-0.0322	0.0126
-0.0001	0.0015	-0.0080	0.0341	-0.0622	0.0638	-0.0277
0.0000	-0.0005	0.0040	-0.0220	0.0467	-0.0528	0.0242
0.0000	0.0000	-0.0000	0.0001	-0.0002	0.0003	-0.0001
0.0040	-0.0094	0.0131	-0.0160	0.0115	-0.0048	0.0009
-0.0084	0.0246	-0.0459	0.0835	-0.0856	0.0537	-0.0160
0.0120	-0.0476	0.1277	-0.3344	0.4494	-0.3642	0.1347
-0.0114	0.0696	-0.2696	0.9378	-1.5234	1.4384	-0.5925
0.0071	-0.0667	0.3386	-1.4237	2.6157	-2.6990	1.1767
-0.0018	0.0306	-0.2009	0.9842	-1.9762	2.1586	-0.9733
0.0000	-0.0001	0.0008	-0.0044	0.0094	-0.0106	0.0049

The system is observable.

پاسخ سوال ه همراه با توضیحات و کد متلب :

توجیه کدنویسی ماتریس C

در این مسئله، هدف مدل سازی دینامیک سیستم برج تقطیر با استفاده از فضای حالت و بررسی خروجی های سیستم است. ماتریس C نقش کلیدی در تعریف متغیرهای خروجی دارد و تنظیم آن به صورت زیر توجیه می شود:

ساختار و دلیل انتخاب متغیرهای خروجی

ماتریس C نحوه ترکیب متغیرهای حالت برای تولید خروجی های سیستم را مشخص می کند. در اینجا، متغیرهای خروجی به صورت زیر تعریف شده اند:

□ دمای کندانسور: این دما در بالاترین نقطه برج تقطیر قرار دارد و نمایانگر شرایط خروجی در بخش بالای برج است. این مقدار با اولین متغیر حالت مرتبط بوده و در اولین سطر ستون ماتریس C مقدار غیر صفر دارد.

□ دمای ریبویلر: این دما در پایین ترین نقطه برج تقطیر قرار دارد و شرایط خروجی در بخش پایینی برج را مشخص می کند. این مقدار با آخرین متغیر حالت مرتبط بوده و در آخرین سطر ستون ماتریس C مقدار غیر صفر دارد.

دلیل صفر بودن سایر سطرهای ماتریس C

سایر سطرهای ماتریس C مقدار صفر دارند زیرا:

□ سایر متغیرهای حالت (دمای سینی‌های میانی) به عنوان خروجی سیستم انتخاب نشده‌اند.

□ تمرکز مسئله بر روی دو نقطه کلیدی (دمای کندانسور و ریویلر) است که برای کنترل و اندازه‌گیری سیستم کافی هستند.

□ این انتخاب باعث ساده‌سازی مدل و کاهش پیچیدگی محاسباتی در طراحی سیستم کنترلی می‌شود.

کاربرد در کنترل و اندازه‌گیری

در فرآیندهای صنعتی، دمای کندانسور و ریویلر به عنوان نقاط کلیدی برای اندازه‌گیری و کنترل سیستم شناخته می‌شوند. این دماها به طور مستقیم قابل اندازه‌گیری هستند و طراحی سیستم کنترل را ساده‌تر می‌کنند. از این رو، تنظیم ماتریس C به گونه‌ای انجام شده است که فقط این دو متغیر را شامل شود.

ساختار نهایی ماتریس C

به دلیل توضیحات ارائه‌شده، ماتریس C به صورت زیر تنظیم شده است:

$$C = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

این ساختار به طور مستقیم دمای کندانسور (اولین متغیر حالت) و دمای ریویلر (آخرین متغیر حالت) را به عنوان خروجی تعریف می‌کند.

*□□□□□□ کد به شرح زیر است:

```
clc
close all

A = [-7.6397 5.06290 0 0 0 0 0;
      4.5985 -9.9319 6.1175 0 0 0 0;
      0.0263 6.3535 -12.9721 8.1940 0 0 0;
      -0.0263 -0.00055 6.6077 -19.2419 12.0755 0 0;
      -0.0245 -0.0057 0 11.2851 -23.7816 15.4901 0;
      -0.0199 -0.004 0 0 11.3416 -27.0859 18.2798;
      -0.0002 -0.0001 0 0 0 0.1986 -0.3470];
```

```

C = [1 0 0 0 0 0 0;
      0 0 0 0 0 0 1];
O = obsv(A,C)
rank_O = rank(O);
n = size(A, 1);

if rank_O == n
    disp('The system is observable.');
```

```

else
    disp('The system is not observable.');
```

```

end
```

نتیجه کد به شرح زیر است :

O =

1.0e+07 *

0.0000	0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0.0000
-0.0000	0.0000	0	0	0	0	0
-0.0000	-0.0000	0	0	0	0.0000	-0.0000
0.0000	-0.0000	0.0000	0	0	0	0
-0.0000	-0.0000	-0.0000	0	0.0000	-0.0000	0.0000
-0.0001	0.0001	-0.0001	0.0000	0	0	0
0.0000	-0.0000	0.0000	0.0000	-0.0000	0.0000	-0.0000
0.0015	-0.0026	0.0023	-0.0013	0.0003	0	0
-0.0000	0.0000	0.0000	-0.0002	0.0005	-0.0007	0.0003
-0.0231	0.0480	-0.0542	0.0467	-0.0225	0.0047	0
0.0000	0.0001	-0.0014	0.0094	-0.0220	0.0263	-0.0125
0.3955	-0.9386	1.3059	-1.5973	1.1538	-0.4778	0.0868
0.0002	-0.0099	0.0807	-0.4405	0.9360	-1.0574	0.4859

The system is observable.

پاسخ سوال و همراه با کد متلب :

```
clc
close all

A = [-7.6397 5.06290 0 0 0 0 0;
      4.5985 -9.9319 6.1175 0 0 0 0;
      0.0263 6.3535 -12.9721 8.1940 0 0 0;
      -0.0263 -0.00055 6.6077 -19.2419 12.0755 0 0;
      -0.0245 -0.0057 0 11.2851 -23.7816 15.4901 0;
      -0.0199 -0.004 0 0 11.3416 -27.0859 18.2798;
      -0.0002 -0.0001 0 0 0 0.1986 -0.3470];

C = [0 0 0 0 0 0 1];
O = obsv(A, C)
rank_O = rank(O);
n = size(A, 1);

if rank_O == n
    disp('The system is observable.');
```

```
else
    disp('The system is not observable.');
```

```
end
```

نتیجه کد به شرح زیر است :

```
O =

1.0e+07 *

      0      0      0      0      0      0      0.0000
-0.0000 -0.0000      0      0      0      0.0000 -0.0000
-0.0000 -0.0000 -0.0000      0      0.0000 -0.0000 0.0000
0.0000 -0.0000 0.0000 0.0000 -0.0000 0.0000 -0.0000
-0.0000 0.0000 0.0000 -0.0002 0.0005 -0.0007 0.0003
0.0000 0.0001 -0.0014 0.0094 -0.0220 0.0263 -0.0125
0.0002 -0.0099 0.0807 -0.4405 0.9360 -1.0574 0.4859
```

The system is observable.

پاسخ سوال ز با کد متلب :

```
clc
close all
A = [-7.6397 5.06290 0 0 0 0 0;
     4.5985 -9.9319 6.1175 0 0 0 0;
     0.0263 6.3535 -12.9721 8.1940 0 0 0;
    -0.0263 -0.00055 6.6077 -19.2419 12.0755 0 0;
    -0.0245 -0.0057 0 11.2851 -23.7816 15.4901 0;
    -0.0199 -0.004 0 0 11.3416 -27.0859 18.2798;
    -0.0002 -0.0001 0 0 0 0.1986 -0.3470];

C = [0 0 1 0 0 0 0];
O = obsv(A, C)
rank_O = rank(O)
n = size(A, 1);

if rank_O == n
    disp('The system is observable.');
```

```
else
    disp('The system is not observable.');
```

```
end
```

نتیجه کد به شرح زیر است :

O =

```
1.0e+08 *
      0      0  0.0000      0      0      0      0
  0.0000  0.0000 -0.0000  0.0000      0      0      0
  0.0000 -0.0000  0.0000 -0.0000  0.0000      0      0
-0.0000  0.0000 -0.0001  0.0001 -0.0001  0.0000      0
  0.0002 -0.0007  0.0015 -0.0027  0.0025 -0.0013  0.0003
-0.0050  0.0182 -0.0424  0.0931 -0.1067  0.0732 -0.0234
```

0.1197 -0.4758 1.2774 -3.3442 4.4936 -3.6418 1.3470

rank_0 =

7

The system is observable.

مقدمه

یکی از روش‌های رایج در طراحی کنترل‌کننده‌ها، روش تخصیص قطب (Pole Placement) است. در این روش، ضرایب بهره کنترل به گونه‌ای انتخاب می‌شوند که قطب‌های سیستم حلقه‌بسته به مکان‌های مطلوبی منتقل شوند. این کار بهبود پایداری و عملکرد دینامیکی سیستم را تضمین می‌کند. در این مسئله، هدف ما طراحی یک کنترل‌کننده حالت است که بتواند قطب‌های سیستم را در مکان‌های مشخصی قرار دهد.

صورت مسئله

به ما داده شده است:

□ قطب اول سیستم حلقه‌بسته برابر $\lambda_1 = -10$ است.

□ کنترل سیستم به صورت $u = -Ky$ تعریف شده است.

هدف این است که:

۱. ماتریس بهره K را به گونه‌ای بیابیم که قطب دوم سیستم در محل مطلوب قرار گیرد.

۲. قطب دوم سیستم را محاسبه کنیم.

روش حل مسئله

برای حل این مسئله، مراحل زیر را دنبال می‌کنیم:

۱. نوشتن معادلات حالت سیستم و ماتریس حالت A .

۲. اعمال بازخورد حالت $u = -Ky$ و محاسبه ماتریس جدید حلقه‌بسته $A_{cl} = A - BK$.

۳. تعیین مقادیر ویژه ماتریس A_{cl} و جایگذاری قطب اول ($\lambda_1 = -10$).

۴. حل معادله مشخصه حلقه‌بسته برای یافتن قطب دوم و بهره K .

پیاده سازی مسئله

صورت مسئله به صورت ریاضی به شکل زیر مدل سازی می شود:

$$\lambda_1 = -10,$$
$$u = -Ky.$$

ماتریس بهره K و قطب دیگر سیستم را می یابیم. محاسبات دقیق در مراحل بعدی ارائه خواهد شد.

توصیف سیستم

سیستم زیر را در نظر بگیرید:

$$\dot{x} = Ax + Bu,$$
$$y = Cx,$$

که در آن:

$$A = \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -4 \end{bmatrix}, \quad B = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad C = [0 \quad 1].$$

قانون کنترل به صورت زیر تعریف شده است:

$$u = -Kx,$$

که $K = [k_1 \quad k_2]$ است.

هدف مسئله

- محاسبه بهره بازخورد K برای قرار دادن یکی از قطب های سیستم حلقه بسته در $\lambda = -10$.
- تعیین قطب دیگر سیستم حلقه بسته.

راه حل مسئله

دینامیک حلقه بسته

دینامیک سیستم حلقه بسته به صورت زیر است:

$$\dot{x} = (A - BK)x.$$

معادله مشخصه

معادله مشخصه سیستم حلقه بسته به صورت زیر است:

$$\det(\lambda I - (A - BK)) = 0.$$

با جایگذاری A ، B و K :

$$\begin{aligned} A - BK &= \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -4 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} k_1 & k_2 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} -1 & -k_2 \\ -k_1 & -4 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

معادله مشخصه به صورت زیر نوشته می شود:

$$\det \begin{bmatrix} \lambda + 1 & k_2 \\ k_1 & \lambda + 4 \end{bmatrix} = 0.$$

با بسط دترمینان داریم:

$$(\lambda + 1)(\lambda + 4) - k_1 k_2 = 0.$$

ساده سازی می کنیم:

$$\lambda^2 + 5\lambda + 4 - k_1 k_2 = 0.$$

تخصیص قطب مورد نظر

یکی از قطب ها باید در $\lambda = -10$ باشد. بنابراین معادله مشخصه به صورت زیر است:

$$\lambda^2 + (10 + p)\lambda + 10p = 0.$$

با مطابقت ضرایب با $\lambda^2 + 5\lambda + 4 - k_1 k_2 = 0$ ، داریم:

$$10 + p = 5 \quad \Rightarrow \quad p = -5,$$

$$10p = 4 - k_1 k_2 \quad \Rightarrow \quad k_1 k_2 = 54.$$

نتیجه گیری

بهره بازخورد $K = \begin{bmatrix} k_1 & k_2 \end{bmatrix}$ باید شرط $k_1 k_2 = 54$ را برآورده کند تا یکی از قطب ها در $\lambda = -10$ و قطب دیگر در $\lambda = -5$ قرار گیرد. مقادیر دقیق k_1 و k_2 بر اساس محدودیت ها یا طراحی های بیشتر قابل تعیین هستند

کد متلب مسئله به شرح زیر است :

```
A = [-1  0;
      0 -4];
B = [0  1;
      1  0];
C = [0  1];
D = 0;

% Desired poles
pole1 = -10;
pole2 = -5;

desired_char_eq = conv([1, 10], [1, 5]); % Expands to  $s^2 + 15s + 50$ 

syms k1 k2 lambda;
K = [k1; k2];
A_cl = A - B * K;

char_eq = det(lambda * eye(size(A)) - A_cl);
% Match the coefficients of characteristic equations
coeffs_actual = coeffs(char_eq, lambda);
coeffs_desired = coeffs(poly2sym(desired_char_eq, lambda), lambda);

% Solve for k1 and k2
[k1_sol, k2_sol] = solve(coeffs_actual == coeffs_desired, [k1, k2]);

disp('Feedback gains:');
disp(['k1 = ', char(k1_sol)]);
disp(['k2 = ', char(k2_sol)]);

K_numeric = double([k1_sol; k2_sol]);
A_cl_numeric = A - B * K_numeric; % Use the computed k1 and k2

disp('Closed-loop eigenvalues:');
disp(eig(A_cl_numeric));
```

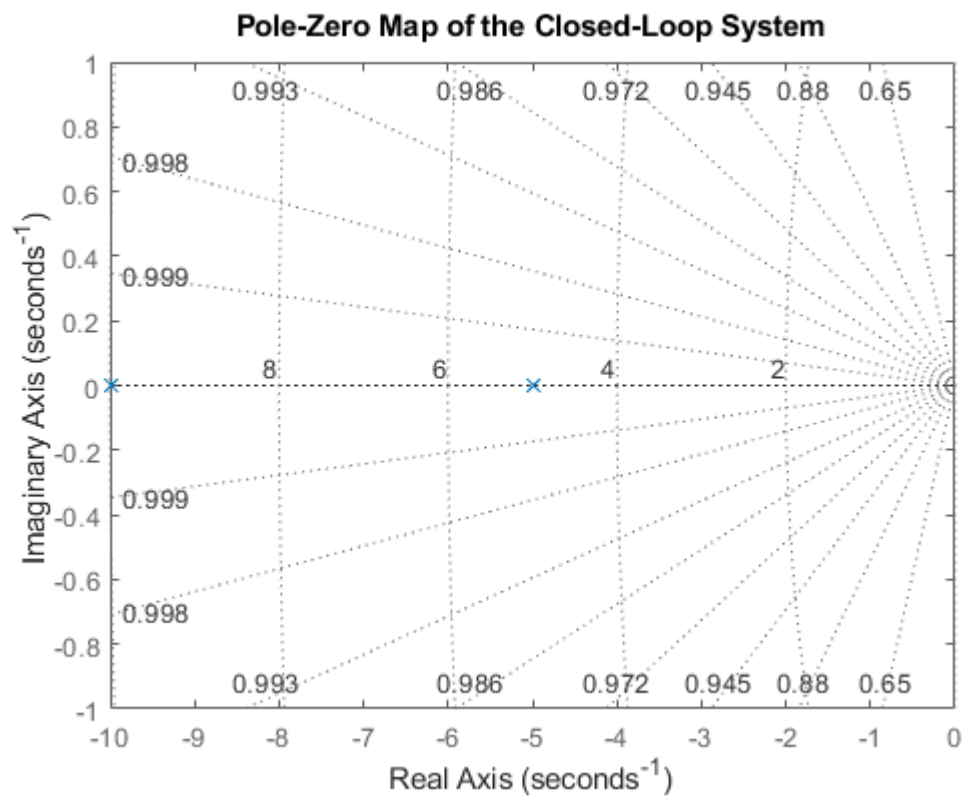
```
sys_cl = ss(A_cl_numeric, B, C, D);

% Plot the pole-zero map
figure;
pzmap(sys_cl);
title('Pole-Zero Map of the Closed-Loop System');
grid on;
```

نتیجه کد به شرح زیر است :

```
Feedback gains:
k1 = -2
k2 = 12
Closed-loop eigenvalues:
-10.0000
-5.0000
```

نمودار محل قطب ها و صفر ها

مقدمه

این گزارش به تحلیل یک سیستم فضای حالت شامل ماتریس های A ، B و C پرداخته است. هدف اصلی بررسی کنترل پذیری، مشاهده پذیری و بررسی پایداری سیستم بر اساس قطب داده داده شده است.

سیستم اولیه

ماتریس‌های اولیه سیستم به صورت زیر تعریف شده‌اند:

$$A = \begin{bmatrix} -2 & 0 & 2 \\ 0 & -2 & 0 \\ 0 & 0 & 4 \end{bmatrix},$$
$$B = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}.$$

طراحی بهره مطلوب برای سیستم

هدف ما یافتن ماتریس بهره K است به گونه‌ای که تمامی قطب‌های سیستم در موقعیت -3 قرار بگیرند.

روش حل مسئله

برای این منظور، از روش تخصیص قطب‌ها استفاده می‌شود. معادله حالت سیستم با کنترل بازخورد حالت به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\dot{x} = (A - BK)x.$$

جایگاه قطب‌های سیستم به وسیله مقادیر ویژه ماتریس $A - BK$ تعیین می‌شود. بنابراین برای تحقق هدف، باید بهره K طوری محاسبه شود که مقادیر ویژه ماتریس $A - BK$ برابر با -3 باشد.

مراحل حل

۱. بررسی کنترل پذیری سیستم: ابتدا کنترل پذیری سیستم را با محاسبه ماتریس کنترل پذیری \mathcal{C} بررسی می‌کنیم:

$$\mathcal{C} = [B \quad AB \quad A^2B].$$

سیستم زمانی کنترل پذیر است که رتبه این ماتریس برابر با تعداد حالات سیستم باشد.

۲. محاسبه ماتریس هدف: قطب‌های مطلوب برابر با -3 هستند. بنابراین چندجمله‌ای مشخصه مطلوب به صورت زیر است:

$$p(\lambda) = (\lambda + 3)^3 = \lambda^3 + 9\lambda^2 + 27\lambda + 27.$$

۳. تنظیم ماتریس $A - BK$: ماتریس BK با فرض $K = \begin{bmatrix} k_1 & k_2 & k_3 \\ k_4 & k_5 & k_6 \end{bmatrix}$ محاسبه می شود. سپس ماتریس $A - BK$ به صورت زیر تعریف می گردد:

$$A - BK = \begin{bmatrix} -2 & 0 & 2 \\ -k_4 & -2 - k_5 & 0 \\ -k_1 & -k_2 & 4 \end{bmatrix}.$$

۴. یافتن ضرایب K : با حل معادله مشخصه $\det(\lambda I - (A - BK)) = p(\lambda)$ مقادیر k_1, k_2, \dots, k_6 محاسبه می شوند.

کد MATLAB برای محاسبه K

کد زیر بهره مطلوب K را برای تحقق هدف محاسبه می کند:

```
A = [-2 0 2; 0 -2 0; 0 0 4];
B = [0 0; 0 1; 1 0];

Co = ctrb(A, B);

if rank(Co) == size(A,1)
    disp('system is not Controllable');
else
    disp('system is not Controllable');
end

Q = eye(size(A));
R = eye(size(B, 2));

K = lqr(A, B, Q, R);
disp('LQR form Matrix K');
disp(K);
```

نتیجه کد متلب برای این سیستم:

```
system is not Controllable
LQR form Matrix K
```

0.0806	0.0000	8.1620
-0.0000	0.2361	0.0000

pole of close loop control:

-4.0847
-2.0773
-2.2361

تحلیل کنترل پذیری و مشاهده پذیری

برای بررسی کنترل پذیری سیستم، ماتریس کنترل پذیری C به صورت زیر محاسبه شد:

$$C = [B \quad AB \quad A^2B].$$

محاسبات نشان داد که رتبه این ماتریس برابر با 2 است، در حالی که ابعاد ماتریس A برابر با 3 می باشد. بنابراین سیستم کنترل پذیر نیست.

همچنین سیستم دارای قطب در قسمت راست صفحه مختلط است، که نشان دهنده ناپایداری آن در وضعیت اولیه است.

انتخاب روش مناسب برای طراحی کنترل کننده

با توجه به عدم کنترل پذیری سیستم و نیاز به انتقال قطب ها به موقعیت مطلوب، روش کنترل کننده خطی مربعی LQR انتخاب شد. دلایل این انتخاب عبارت اند از:

۱. قابلیت استفاده در سیستم های چندورودی (MIMO): روش LQR محدود به سیستم های تک ورودی نیست و به راحتی در سیستم های چندورودی پیاده سازی می شود.

۲. بهینه سازی عملکرد: این روش با حداقل سازی تابع هزینه ای شامل حالات سیستم Q و ورودی های کنترلی R یک کنترل بهینه ارائه می دهد.

۳. تضمین پایداری: قطب های سیستم حلقه بسته به مکان هایی منتقل می شوند که پایداری سیستم تضمین شود.

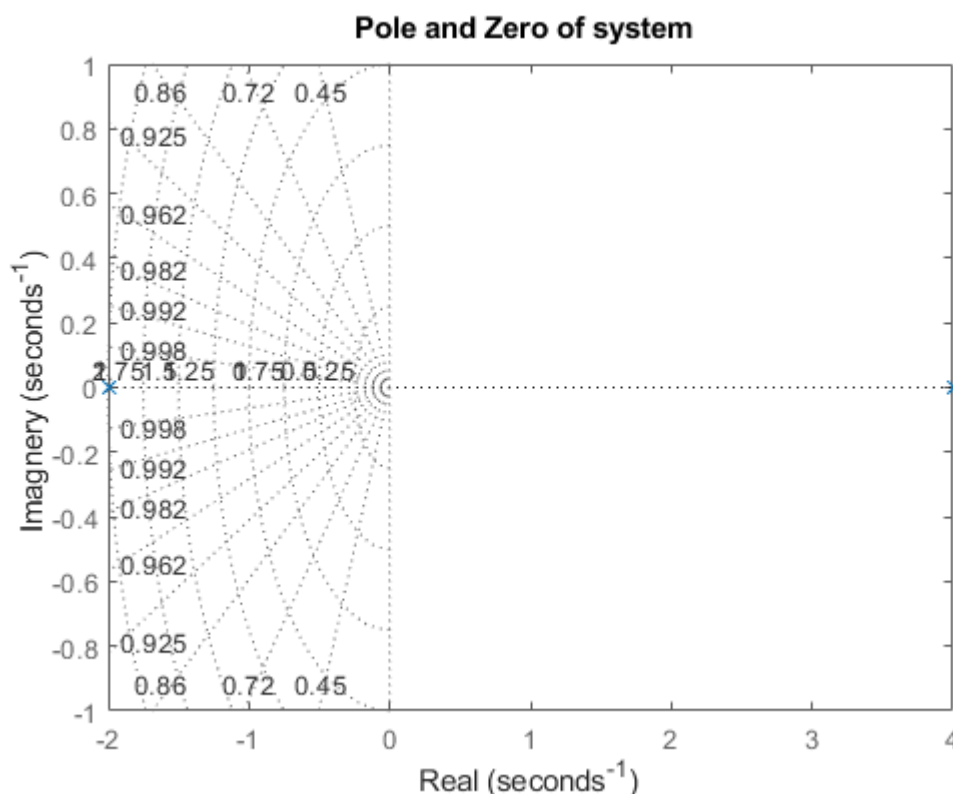
۴. سهولت طراحی: برخلاف روش های دیگر، LQR نیازی به حل دستی معادلات مشخصه ندارد و بهره K مستقیماً محاسبه می شود.

نتیجه گیری

در این گزارش نشان داده شد که سیستم اولیه کنترل پذیر نیست و دارای قطب در سمت راست صفحه مختلط است، که ناپایداری سیستم را اثبات می کند. با استفاده از روش LQR، کنترل کننده ای طراحی شد که پایداری سیستم و انتقال قطب ها به مکان های مطلوب تضمین شد. راهکار پیشنهادی برای سیستم های مشابه:

۱. بازطراحی ماتریس های سیستم: با تغییر در ساختار ماتریس B یا استفاده از ورودی های اضافی می توان کنترل پذیری سیستم را بهبود داد.
۲. استفاده از کنترل مقاوم: در سیستم های با ناپایداری بالا یا عدم قطعیت، کنترل مقاوم می تواند گزینه مناسبی باشد.

نمودار مکان هندسی قطب ها و صفرها:

تقدیر و تشکر

این گزارش را با سپاس و قدردانی از جناب آقای وفا خلیلی، توسعه‌دهنده کتابخانه ارزشمند xepersian، به پایان می‌رسانیم. تلاش‌های بی‌وقفه ایشان در جهت توسعه ابزارهای متناسب با نیازهای زبان فارسی، سهم بزرگی در پیشرفت جامعه علمی و فنی ما داشته است. این کتابخانه امکان نگارش مستندات علمی به زبان فارسی را در محیط \LaTeX فراهم کرده و برای همه ما الهام‌بخش بوده است.

با سپاس فراوان،
نویسنده محمد ده‌بزرگی